

- 2) at i denne Protokol tillige indføres, hvilke Medlemmer af Befigtelseskommissionen der personlig vare tilſtede, hvorhos Protokollen efter Slutning af hver Forretning eller Samling underſkrives af alle Medlemmer;
- 3) at enhver Befigtelse foretages i alle Medlemmers ſamlende Nærværelſe, hvoraf følger, at ſaa fremt Noget af diſſe nødvendigt maa forlade en begyndt Forretning, maa denne enten midlertidig afbrydes, ligesom i Hviletiden, eller Mødet ſluttes og Protokollen underſkrives;
- 4) at det forbydes Kommissionens Medlemmer og Andre, der have med Befigtelsen at gjøre, under eller i Anledning af denne at modtage af Leverandører, og diſſe ſelv at give hine nogenſomheft Beværtning af Spiſe- eller Drifkevarer, ligesaa vel ſom enhver anden Douceur eller Gave, og at det derfor af de Bagthavende ſamt andre Vedkommende maa paafes, at Leverandører ikke indføre eller lade indføre paa Værftet mere af Spiſe- og Drifkevarer, end der kan anses paſſende til deres og deres Folks eget perſonlige Forbrug paa Værftet.

Hvilket tjenſtligt meddeles til Foranſtaltning.

(undert.) Navn.

Lugen.

Til

Chefen for Orlogsværftet.

B.

De Aftſtykker, der ere foranledigede ved Statsrevisionens afgivne Betænkning.

18.

Kapitain N. W. Bauer, Kjøbenhavn, den 19de Oktober 1874.

I Statsrevisionens Betænkning over Statsregniſtabet for Finantsaaret 1872—73 findes Pag. 178 og følgende Sider en Fremſtilling af de nærmere Omſtændigheder, der ſtaa i Forbindelſe med Antagelſen af kaſſeret Lønner ved Orlogsværftet. Da der imidlertid i den nævnte Fremſtilling er ubeladt forſkjellige Momenter, der kunne tjene til at belyſe den hele Sag og give den et mindre eenſidigt Præg, ſkal jeg tillade mig herved at ſupplere det Manglende.

Foranledningen til de ved Spøtstens kombinerede Ret i Juli og August 1873 optagne Forhør om denne Sag var et Brev uden Dato fra daværende Folkethingsmand N. Hanſen, hvori der omtaltes nogle Miſligheder, ſom ſkulde være begaaede ved Befigtelſe af Lønner i 1868, og ſom vare blevne meddelte ham af tre i Brevet ikke navngivne Perſoner, der ſom Dagleiere havde eller havde haft Arbejde paa Værftet.

Ved Forhørens Begyndelſe meddeltes, at diſſe vare: John Peter Lorenzen, der ved Forhørene oplyſte, at han ikke af egen Erfaring vidſte noget om muligvis begaaede Miſligheder ved Lønnerbefigtelſen paa Orlogsværftet i 1868, da han førſt blev Dagleier paa Holmen noget efter April Flyttedag 1869; Julius Duck, der imidlertid ikke kunde opgive i hvilket Aar det Paaanſede var ſkeet, enten det var 1867 eller 1868, og endelig:

Anton Hanſen, der heller ikke beſtemt erindrede Aaret, da Befigtelſen blev afholdt, men opgav, at det maatte have været 1866, 1867 eller 1868. Den Forklaring, han afgav, var i alt væſentligt den ſkilbring af Forholdet, ſom i Betænkningen er aftrykt øverſt Side 181, kun at der ikke i det Uddrag, ſom findes i Betænkningen, er omtalt den af ham anførte Grund til at Kommissionens Formand maatte ſjerne ſig, medens denne Grund giver Hjærnelſen en fuldstændig ufrivillig Charakter, idet Formanden ved et Bud blev kaldet til anden Tjeneste, en Kjendsgjerning, ſom bekræftedes af den foranførte J. Duck, der betegnede dette Bud ſom en Ordonnants.

Det maa antages, at kun den Førſtnevnte har kunnet ſkrive, idet Sr. N. Hanſen, ſom oplyſt i Retten, har maattet underſkrive paa de to Sidſtnevntes Begne.

J. Ducks Forklaring er i det Hele meget overensſtemmende med Hanſens, hvilket er ganſke naturligt, da diſſe to maa have leveret Materialet til Klagen, ſom den Førſtnevnte kun i Tilſid til deres Udfagn har kunnet ſlutte ſig til.

J. Duck er noget mere omſtændelig i ſin Forklaring angaaende den senere Fremgangsmaade for under min Traværelſe at faae de tidligere paa Dagen kaſſerede Lønner antagne, idet han anfører, at de paany bleve kandrede og derpaa forſynede med Antagelſesmærke. Dette ſynes dog næſten utroligt, thi har man i min Traværelſe villet begaa noget Ulovligt, vilde man neppe have